

Naar der blandt de afgiftspligtige Genstande findes faste Ejendomme i Udlandet eller Fideikommisser under fremmed Statskontrol, af hvilke Arveafgift svares i Udlandet, skal Finansministeriet dog være bemyndiget til at tilstaa en saadan Nedsættelse i Afgiften af disse Midler, som svarer til den i Udlandet erlagte Arveafgift, eller, for saa vidt denne er lige saa stor som eller større end Afgiften efter nærværende Lov, helt at eftergive denne. Det samme gælder, naar der under den afgiftspligtige Erhvervelse er indbefattet Rettigheder over faste Ejendomme i Udlandet af den i § 8 a omhandlede Art eller Nydelsen af udenlandske Familielegater eller Familiestiftelser.

Ved Anvendelsen af de i denne og den foranstaaende Paragraf indeholdte Regler bliver at tage Hensyn til, hvor Arveladeren eller den, fra hvem den afgiftspligtige Erhvervelse hidrører, havde Hjemsted paa Tidspunktet for Afgiftspligtens Indtræden, jfr. § 10.

§ 10.

Afgiftspligten indtræder ved al egentlig Arv saavel som ved de i § 4 litr. a. og e. og de i § 5 ommeldte Erhvervelser ved Arveladerens, Giverens eller Overdrageren Død. I de i § 4 litr. b. og c. nævnte Tilfælde indtræder Afgiftspligten ved Successionen; i de i § 4 litr. d. nævnte Tilfælde ved den Dom, der kender den bortblevnes Arvinger berettigede til Indtægtsnydelsen af hans Formue.

§ 11.

I følgende Tilfælde, nemlig:

- 1) Ved Succession i Lehn, Stamhuse og Fideikommisser,
- 2) Ved Succession i Indtægtsnydelser, der faldt ind under Reglen i § 4 litr. c.,
- 3) Ved Erhvervelsen af Indtægtsnydelsen af en bortbleven Persons Formue,
- 4) Ved Erhvervelsen af Livrenter eller andre Indtægtsnydelser, med Hensyn til hvilke Reglen i § 21 andet Stykke ikke kan finde Anvendelse,

kan Afgiften, naar den er 2 pCt. eller derover, erlægges i lige saa mange aarlige Afdrag, som Procentantallet udgør i hele Tal. Naar denne Adgang til afdragsvis Betaling benyttes, bliver Afgiftsbeløbet dog paa Forhaand at forhøje med 2 pCt. for hvert af de Aar, over hvilke Berigtigelsen af Afgiften fordeles.

§ 12.

Afgaar Erhververen af en afgiftspligtig Kapital eller af andre afgiftspligtige Formuegenstande ved Døden, forinden Afgiften eller nogen Dæl af samme efter de i denne Lov indeholdte Regler bør være erlagt, svares kun en Gang Arveafgift, men hvis Midlerne overgaa til Personer, der ere nærmere eller fjernere i Slægt med første Erhverver end denne med den oprindelige Arvelader, bliver Afgiften at beregne efter det Slægtskabsforhold, der medfører den højeste Afgift. Det samme gælder, naar Erhververen af et Lehn, Stamhus eller Fideikommis eller en efter § 4, litr. c., afgiftspligtig Indtægtsnydelse afgaar ved Døden eller fratræder Besiddelsen eller Indtægtsnydelsen forinden samme Tidspunkt. Afgaar i andre Tilfælde Erhververen af en afgiftspligtig Brugs- eller Indtægtsnydelse ved Døden, forinden Afgiften efter denne Lovs Regler skal erlægges, bortfalder Afgiften af vedkommende Brugs- eller Indtægtsnydelse.